

המלחמה עם איראן

איראן זו מדינת אויב

שנמצאת מאוד מאוד רחוק

מישראל

ישראל היא המדינה

שלנו

לפעמים, מדינות נלחמות זו עם זו.

זה קורה בשיש ביניהן ויכוח גדול מאוד.

הן לא צועקות כמו אנשים – הן משתמשות בטילים ודברים שעושים

רעש

עכשיו יש מלחמה בין ישראל לאיראן.

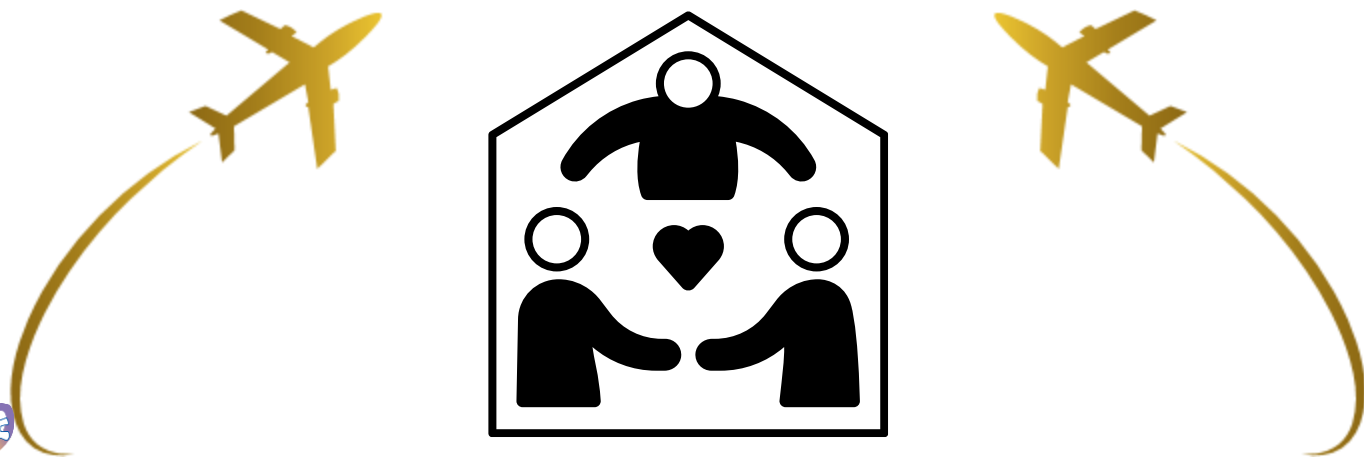
**בזמן מלחמה אנחנו שומעים המון דעשים – אזעקות, מטוסי קרב
ובומים.**

הדעשים האלה לפעמים חזקים וקשה לשמוע אותם,

אבל הם הם מזכירים לנו שיש מי ששומר עלינו כל הזמן.

**האזעקות עוזרות לנו להגיע בזמן למקום בטוח,
המטוסים שומרים עלינו מהשמיים
והבומים מסלקים את הטיילים של איראן.**

בזמן מלחמה, לפעמים לא הולכים להן.

הם אם מתעסקים לחברים – נשארים בבית.

הם ההורים נשארים בבית, והם אחים ואחיות, וזה קצת אחר

מהרגיל.

**חנויות נסחרות, רחובות שקטים, ואי אפשר ללכת לכל מקום
שרוצים.**

לפעמים פשוט משחקים בבית ומחכים.

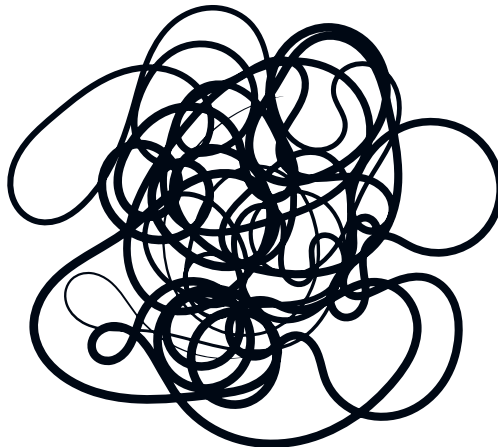

בזמן מלחמה מרהישים כל מיני רגשות – פחד, בלבול,

ועצב.

ככה הקוף והלב שלנו אומרים שמשהו שונה מהרגיל.

כל רגש שמגיע – זה בסדר.

אפשר לבקש חיבוק, לשאול שאלות, או פשוט להיות
בשקט.

**אנחנו יודעים שעברנו דברים כאלה בעבר – וידענו מה
לעשות.**

הם עכשיו – נעבור את זה ביחד

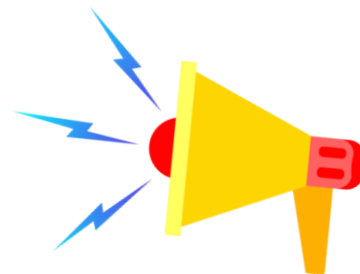
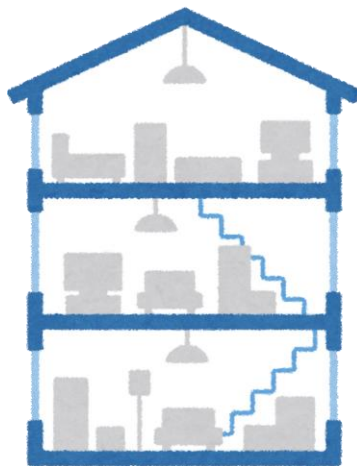
האזעקה היא כמו פעמון שמצלצל בזמן.

ואומר לנו: בואו עכשיו – למקום בטוח ומוהן.

**קודם הטלפון של אמא ואבא משמיע רעש חזק ומוזר, ואחרי כמה זמן
שומעים אזעקה – והיא עוזרת לנו לדעת שזה הרגע להיכנס למקום בטוח.**

**כשאנחנו שומעים אזעקה – אנחנו יוצאים מהר מהבית והולכים לחדר המדרות.
לפעמים זה קורה בלילה, לפעמים ביום.**

בחדר המדרות לוקחים איתנו דברים שעוזרים לנו להרהיש

טוב:

שמיכה רכה, דובי, ספר, צבעים, ולפעמים גם חטיף או שיר –

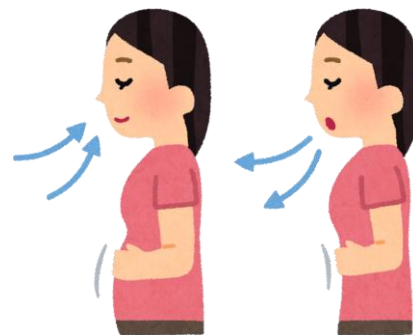
ונמצאים שם הם האנשים ששומרים עלינו.

אנחנו יושבים על המדרגות

נושמים עמוק, מחכים קצת – ויודעים שזה מקום שמאן

עלינו.

חדר המדרגות שומר עלינו,

וכשנשמע מהמבוגרים שזה בסדר – נוכל לצאת ולהמשיך

לשחק ולעשות דברים שאוהבים

